רומן במטה הארצי

„משטרה היא משטרה אמר אלתרמן בפזמון ובחורה היא בחורה!" והקצין בחר בבחורה

ניצב אהרון שלוש

בשקט, בצינעה, ללא טכסים פומביים וללא מסיבות פרידה, נטש בראשית השנה האזרחית הנוכחית את מישטרת ישראל אחד מקציניה הבכירים והוותיקים ביותר — ניצב אהרון שלוש, מפקד המחוז הדרומי של המישטרה. פרישתו של שלוש, שרק חודשים מעטים קודם לעזיבתו את המישטרה מונה לתפקיד החשוב של מפקד המחוז הכולל את מרחבי ירושלים, הנגב, המרכז, עזה ויהודה, נומקה בפי דוברים מישטרתיים כפרישה על רקע אישי פנים־מישטרתי. הוסבר כי אחרי ששאול רוזוליו התמנה כמפכ"ל במקומו של רב־ניצב אהרון סלע שנפטר, לא היה עוד מקום לאהרון שלוש להמשיך בכהונתו. שכן, כך אמרו יודעי־דבר, הוא היה בשעתו מתומכיו העיקריים של סלע המנוח וממתנגדיו של רוזוליו, בעת שהקצונה הבכירה של המישטרה היתה צריכה להחליט מי מהם יירש את מקומו של פנחס קופל כמפכ"ל.

שלוש עצמו, צנוע, נעים־סבר ועדין הליכות, טיפוס יוצא־דופן בשורת הקצינים הבכירים של מישטרת־ישראל, סירב להתייחס ולהסביר את סיבת פרישתו הפתאומית, שקטעה קאריירה של 25 שנות שירות במישטרה. „זה עניין פרטי," אמר בשעתו, „אין לכך כל רקע של חילוקי דיעות או סיכסוכים אישיים."

קצין המישטרה הבכיר, בן ה־52, שעד למינויו כמפקד המחוז הדרומי שירת כל השנים במחלקה לתפקידים מיוחדים באגף החקירות של מישטרת ישראל — ואף כיהן כראשה של מחלקה חשובה זו בדרגת תת־ניצב — פשט את מדיו בצורה פתאומית. אחרי מיספר שבועות חופשה, התחיל שלוש, בחיים חדשים.

בימים אלה הוא מתחיל בתפקידו החדש כמזכיר האקדמי של אוניברסיטת תל־אביב. אולם הדף החדש בחייו של שלוש אינו מתבטא רק בהחלפת המיקצוע והתעסוקה. כי בד בבד עם שינוי קיצוני זה, נקט שלוש בצעד קיצוני נוסף: הוא החליט להיפרד ממשפחתו.

לפני שבוע התייצב לפתע שלוש בפני משפחתו בדירתו התל־אביבית כשבפיו בשורה מרעישה. לאשתו מרים (51) ולשתי בנותיו דליה (26) וגילה (21), סיפר אז שלוש, כי הוא החליט להיפרד מהם, לעזוב את דירת המשפחה ולפתוח חיים חדשים בבית חדש.

אהרון שלוש לא הסתיר כי מאחורי החלטתו עומדת אשה.

נצר לאצולה ספרדית בישראל

החדשה המרעישה שהתפשטה במהירות הבזק היכתה בהלם לא רק את ידידיו ומקורביו של שלוש, ולא נשארה רק בתחום הקצונה הבכירה של מישטרת ישראל, שמזה זמן רב ריכלה בחשאי על חייו הפרטיים של שלוש. היו לפרשה הדים חזקים מאוד בקרב בני העדה הספרדית בארץ. כי אהרון שלוש לא היה רק קצין מישטרה בכיר. הוא גם נצר לאחת המשפחות הספרדיות הוותיקות והמכובדות ביותר בארץ. אם יש משהו כמו אצולה ספרדית בארץ, מאלה המוסיפים תמיד בגאווה את התואר ס"ט (ספרדי טהור) לשמם, הרי משפחת שלוש היא אחת המסועפות ורבות ההשפעה ביותר בקרב אצולה זו.

ראש המשפחה, אהרון שלוש, שעל שמו נקרא קצין המישטרה הבכיר, עלה לארץ־ישראל עם הוריו מאוראן שבאלג'יר בשנת 1840, כשהוא נער בן 11 שנה.

בתחילה התגוררה המשפחה בחיפה, בשכם ובירושלים לפני שהשתקעה ביפו. אהרון שלוש, צורף במיקצועו, הפך לעשיר מופלג, שרכש קרקעות, ואף הקים בכספו בית־עלמין לבני העדה הספרדית ביפו. במילחמת העולם הראשונה גורש יחד עם יהודים אחרים מיפו, התיישב בקלקיליה לפני שחזר לתל־אביב. רחוב שלוש בשכונת נווה־צדק נקרא על שמו, כמו שכונות נוספות בירושלים, צפת וחיפה.

בנו של אהרון שלוש, יוסף אליהו שלוש, שהוא סבו של אהרון שלוש קצין המישטרה, נולד ביפו, והיה כאביו צורף כסף וזהב וחלפן כספים. הוא היה הראשון שהקים בארץ בית־מיסחר לחומרי בניין ביפו, ייסד בתי־חרושת לחומרי בניין והיה מראשוני הקבלנים של ת"א.

אחרי מילחמת־העולם הראשונה היה יוסף אליהו שלוש חבר מועצת עיריית יפו, ושופט כבוד בעיר. במקביל שימש באותם תפקידים בדיוק בתל־אביב. הודות לתפקידיו הכפולים האלה, שימש קצין מקשר בין שתי הערים, פעל להרגעת הרוחות בעת מהומות ואף היה אחד השתדלנים שהביאו להסכמת עיריית יפו להעניק עצמאות לתל־אביב בענייני כספים.

אף הוא כאביו רכש קרקעות, ששימשו בעתיד כיסוד הון העתק של המשפחה.

כבוד המשפחה והחובה הגברית

בכור בניו של יוסף אליהו שלוש, שהוליד שבעה בנים ובת אחת, הוא משה שלוש, אביו של אהרון. משה, שנשלח להתחנך במרסייל שבצרפת, ניהל לימים את עסקי הפירמה לחומרי בניין האחים שלוש. הוא היה מפעילי תנועת המכבי, כיהן כקונסול כללי של בולגריה בארץ והיה ממייסדי האופרה והתזמורת הפילהרמונית הארצישראלית. ב־1928 נבחר משה שלוש, כאביו, לחבר מועצת עירית תל־אביב, וכעבור 8 שנים נבחר שנית למועצה ברשימתו של מאיר דיזנגוף. אשתו הראשונה של משה שלוש, היא אמו של אהרון, היתה בת רב יוצא פולין. כך שלמעשה אהרון שלוש הבן, הוא אחד הראשונים והיחידים בבני משפחת שלוש שאינו ספרדי טהור — שכן אמו היתה אשכנזיה.

זהו הרקע המשפחתי של אהרון שלוש, שקיבל אף הוא בנעוריו חינוך מסורתי, מועשר בתרבות צרפתית. בשבט שלוש המסועף, שכמה מבניו תופסים עמדות בכירות במימסד הישראלי, נשארו כבוד המשפחה והשמירה על השם הטוב של השושלת, ערכים יסודיים שכל בני המשפחה אמונים עליהם. משום כך ברור איזה לבטים היה אהרון שלוש צריך לעבור לפני שהחליט לבחור בצעד הגורלי שישנה את כל חייו.

שלוש, שגוייס לשירות מישטרת ישראל מיד עם הקמתה ב־1948, קיבל מיד דרגת קצונה והחל לעסוק בשורה של תפקידים חשאיים ותפקידי מודיעין במחלקה לתפקידים מיוחדים, הגיע לראשונה לכותרות העתונים לפני כשנתיים, בעת שהתפוצצה פרשת „מיסמכי לנסקי".

היה זה אהרון שלוש שהזהיר — לטענתו בתום־לב — את עורך־הדין חיים בסוק, שהיה נציגם של מאיר לנסקי וג'ו סטאשר, לבל יקנה במטבע זר מיסמכים המכילים עדויות מרשיעות נגד לקוחותיו. שלוש הואשם כי הכשיל מיבצע מישטרתי. שר־המישטרה מינה אז ועדת־בירור, בראשותו של אלעד פלד, שזיכתה את שלוש מכל אשמה.

כיצד קורה שאיש כזה, עם רקע כזה, מחליט יום בהיר אחד, בגיל 52, לעזוב את משפחתו ולפתוח בחיים חדשים?

התשובה על שאלה זו היא אחד הסודות הכמוסים שנשמרו במטה־הארצי של מישטרת ישראל. כי שם, ידעו הקצינים הבכירים של המישטרה, שמזה שנים מספר מנהל שלוש רומן אהבה רציני עם אחת המזכירות של המטה הארצי.

לא היתה זו הרפתקת־אהבים מקרית, גם לא פלירט מהסוג המקובל בין בוס ומזכירה. יודעי־דבר טוענים כי היתה זו אהבה רצינית וממושכת בין גבר ואשה, שבגלל מעמדם וקשריהם החברתיים לא יכלו לנתק את קשריהם המשפחתיים הקודמים ולחיות בצוותא. למעשה חי אהרון שלוש במשך תקופה ארוכה חיים כפולים, שייתכן והיו נמשכים עד היום, לוליא אירע משהו שניפץ את כל מיסגרות חייו.

אהובתו של הקצין הבכיר הרתה לו ללדת והחליטה ללדת את פרי אהבתם. לאחרונה ילדה האשה, שאינה צעירה ביותר, בן זכר. לידת הילד היתה כנראה הקש ששבר את גב הגמל, והביא את אהרון שלוש למסקנה שחובתו הגברית היא לעזוב את משפחתו ולהפסיק לחיות חיים כפולים.

נראה שזו גם הסיבה שהביאה להתפטרותו הבלתי צפוייה והמיסתורית מהמישטרה. שלוש הגיע למסקנה שאין הוא יכול להמשיך וללבוש את מדי המישטרה, אחרי שמזכירת המטה־הארצי ילדה לו בן. הוא החליט לעשות את הצעד הנועז ולשאת בכל התוצאות.

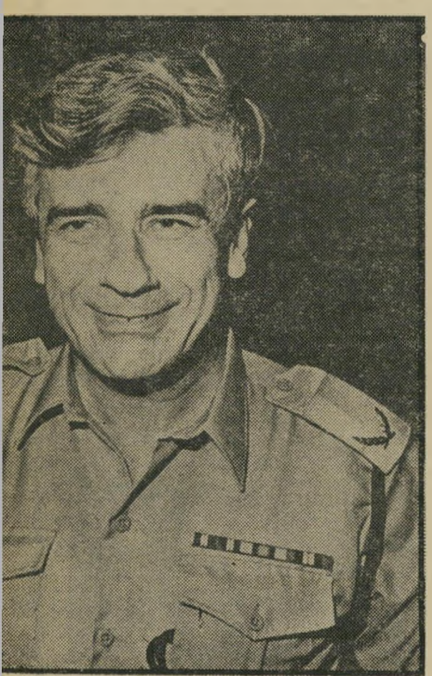

במדים אהרון שלוש במדי תת־ניצב לפני שהועלה לדרגת ניצב ומונה כמפקד המחוז הדרומי של מישטרת ישראל. שלוש החליט לוותר על מדי המישטרה למען אהבתו.

משמיצים

(המשך מעמוד 23)

וגולת־הכותרת של עסקיו: בהסכמים עם חברות בחו"ל, הבטיח תפוסה של 60% — עד מרץ 1976. תשעים חדרי המלון מלאים כל העת, והוא ניגש עתה להרחבתו בעוד 200 חדרים, בהשקעה של שני מיליון לירות נוספים. המלון יהיה בן חמישה כוכבים, ותומר יהיה גם הקבלן, ירוויח בנוסף את הרווח הקבלני. לדבריו, שווה כבר היום המלון 14 מיליון לירות, בהיותו המלון היחיד בעל קרקע פרטית באילת, כולל שפת־ים פרטית.

בין היתר, גילה תומר כי בעלי המלון הקודמים שילמו לממשלה על הלוואתם, תשעה אחוזים ריבית לשנה במקום שישה. והוא מקבל עתה בחזרה את ההפרשים.

המושמץ אבנר תומר, המיליונר המושמץ, אינו נרתע ממילחמה על עקרונותיו, למרות שהסכום הנדרש ממנו הוא מבוטל: „אינני מוכן להיכנע לסחיטה," הוא טוען.

תומר מקפיד לנהל בעצמו את כל עסקיו, חותם אישית על כל צ'ק. כך, מסביר הוא, אין הוא גדל מהר מדי, עושה רק עסקים שהוא יכול להשתלט עליהם: הנה, רק השבוע סידר הלוואה לעיריה מסויימת על סך מיליון לירות. קיבל עמלה של 100 אלף לירות — והכל בשלוש שיחות טלפון. תומר מראה את החוזה. והנה הסדיר הלוואה של 25 מיליון דולר לממשלה זרה, קיבל עמלה של אחוז אחד — מיליון לירות. תומר מראה את המכתב, המאשר את העמלה.

המיליונר — היה מלצר

איך נכנס לתמונה כזו אמנון הרמן? לדברי תומר, פגש את אמנון ב־1971, כאשר זה הגיע ארצה עם מרצדס 250 הדורה, טען כי הוא בעל רשת בתי־קפה בגרמניה.

באוגוסט נסע תומר לאנגליה, הלך לאכול במסעדה ישראלית — וגילה כי המלצר שם הוא לא אחר מאשר אמנון הרמן.

הרמן סיפר לו כי נאלץ לעזוב את גרמניה, והוא עובד עתה בניגוד לחוק, ללא רשיון עבודה.

„כיוון שהחזיק עדיין במרצדס, הצעתי לו להיות הנהג שלי בלונדון, תמורת חמש לירות שטרלינג ליום, אותן שילמתי לו כל ערב," סיפר תומר. „אחרי שבועיים עזבתי לשווייץ, להמשך עסקי. ביום שעזבתי, בפתאומיות, השארתי לאמנון את המגיע לו עבור היום האחרון.

„כעבור חודש וחצי, מגיעה ממנו שיחת טלפון קולקט — דהיינו, על חשבוני. הוא סיפר שיש לו להציע לי חמישה מיליון דולר הלוואה. הצעתי כי בעל הכסף ישלח כסף.

„אמנון המשיך להטריד אותי בשיחות קולקט נוספות, ללא תכלית, עד שהוריתי להפסיק לקבל שיחות כאלה ממנו.

„אחרי שרכשתי את מלכת־שבא, החל לשלוח לי את מכתבי האיומים, לתבוע 280 שטרלינג, שכאילו נשארתי חייב לו. בשבילי הסכום הזה הוא בדיחה — אבל אני לא אכנע לסחטן."